

3.

København, den 16. Januar 1915.

Til Udvalget for Helligdagsslukkeloven.

Maa det overfor det ærede Udvalg, paa Laugsbestyrelsens og Flertallet af Fagfællers Vegne, være tilladt at fremsætte følgende Bemærkninger angaaende eventuelle Indskrænkninger af vor, Barberernes og Frisørernes, Søndagsarbejdstid eller i Anvendelsen af vore Lærlinge paa Søn- og Helligdage.

For at forstaa de forskellige Opfattelser, der fremsættes af selve Fagets Udøvere om Søndagsarbejdets Værdi, maa man kende de Forhold, som betinger disse.

Der er nemlig et skarpt Skel mellem de Barberere, som har deres Eksistens i Beboelseskvarterer, og de, som virker i Arbejdscentrerne, hvortil regnes den indre By, Havnekvartererne og Hovedstrøggaderne; thi her kan det virkende Personal altid faa Lejlighed til at aflægge Barberen Visitter i Arbejdstiden, hvorimod de førstnævnte Fagfæller er henviste til at tjene deres Udkomme efter almindelig Arbejdstids Ophør; her er Aftentimerne og Søn- og Helligdagene de mest indbringende og derfor saa absolut nødvendige for Eksistensen, at de under intet Forhold bør beskæres.

Men foruden til vor Eksistens er der ogsaa et andet og væsentligt Hensyn at tage, og det er til Publikum.

Forbrugere af vort Arbejde maa jo altid møde personlig og er, uden Hensyn til Rang eller Stand, tvungne til at ofre den Tid, der medgaar til Arbejdets Udførelse, ofte med et Tillæg af Ventetid.

Derfor vil Publikum føle det som en meget stor Ulempe, om Adgangen til at faa dette Arbejde udført beskæres — ikke mindst paa Søn- og Helligdage.

Paa andre Omraader gaar Tendensen jo ogsaa i modsat Retning. Saaledes gør der sig Røster gældende for udvidet Adgang til vore Samlinger særlig paa Søndagene. Teatre og Forlystelsesanstalter giver, uden Hensyn til Søndagshvilen, to Forestillinger. Banerne afsender mange Ekstratog og mange Steder, Restaurationer og lignende, antager Ekstrapersonale for at imødekomme den stigende Efterspørgsel paa disse Dage. Men ogsaa paa vort Arbejde er Efterspørgselen størst i *Publikums Fritid*, hvorfor det er inkonsekvent at lægge dette eller os større Hindringer i Vejen end de hidtil gældende.

Muligt ligger det lidt udenfor det ærede Udvalgs Opgave, men foranlediget ved en æret Ministers Udtalelse om —, at Hensynet gjaldt Personalets og Lærlingenes Frihed, og det var for ham ikke det afgørende, om Loven hed Helligdagslov eller Lov om Arbejdshvile —, tillader man sig at henstille til det ærede Udvalgs velvillige Overvejelse, om der ikke for vort Fag, som dog indtager en saa absolut Særstilling, ved Lov kan indføres et Paabud om, at Barber- og Frisørforretninger skal holdes lukkede fra Mandag Kl. 1 eller 2 Middag.

Derved vilde man imødekomme Ønsket om en forkortet Arbejdstid uden nævneværdig Tab eller Gene for nogen.

Angaaende vore Lærlinges Arbejde paa Søn- og Helligdage mellem Kl. 9—12 kunde vort Fag ønske, at det maatte opnaa en lignende Indrømmelse som den, der er gjort Bager- og Konditorfaget, hvis Lærlinge det er tilladt at anvende paa Søn- og Helligdage til Kl. 12 Middag (se Lov af 6. April 1906 om Arbejde i Bagerier §. 5).

I Haab om det ærede Udvalgs velvillige Overvejelse fremkommer ovenstaaende ifølge Bemyndigelse af Københavns Barber- og Frisørlaugs Bestyrelse.

Ærbødigst

Viggo Olsen,

Medlem af Bestyrelsen.